

Til nr. 1.

Ændringen er en følge af, at bestemmelsen i § 30 foreslås overført til retsplejeloven, jfr. forslaget nr. 3 og det samtidig foreliggende forslag til ændring af retsplejeloven, nr. 24 og 25.

Til nr. 2.

Forslaget indebærer, at den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, udgår af § 17. En tilsvarende bestemmelse foreslås imidlertid optaget i § 88 som stk. 6, jfr. lovforslagets nr. 29 og bemærkningerne hertil.

De foreslåede bestemmelser i § 17, stk. 2 og 3, svarer til de gældende regler i § 17, stk. 2. Spørgsmålet om overførelse af en dømt fra almindeligt fængsel til den i bestemmelsen omhandlede særlige anstalt eller anstaltsafdeling (psykopatfængsel) foreslås dog udskilt fra § 17 og reguleret gennem en ny videregående bestemmelse i § 37, stk. 1, jfr. lovforslagets nr. 4 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3.

Af lovtekniske grunde foreslås det, at de almindelige regler om påtale, som nu indeholdes i kapitel 5 (§§ 25-30), udgår af straffeloven og overføres til retsplejelovens kapitel 65 om påtale, jfr. nr. 19 og 21-23 i det samtidige forslag til ændringer i retsplejeloven. Bestemmelsen i § 29 om forældelse af privat påtale foreslås dog overført til § 96 og således placeret i forbindelse med straffelovens øvrige regler om forældelse, jfr. forslaget nr. 36.

Til nr. 4.

Denne bestemmelse angår spørgsmålet om overførelse af personer, der udstår almindelig fængselsstraf, til psykopatfængsel.

Efter de gældende regler kan sådan overførelse finde sted i medfør af § 17, stk. 2, 2. pkt., der imidlertid må fortolkes således, at overførelse kun kan ske, såfremt det ved dommen er statueret, at den pågældende er omfattet af § 17, stk. 1, d. v. s. „ved den strafbare handling foretaget (befandt sig) i en ved mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sjælseværnerne ... betinget varigere tilstand“.

Denne begrænsning af overførelsesadgangen har vist sig uhensigtsmæssig. Det er i nogen grad tilfældigt, om der ved en dom tages stilling til, om en tiltalt, der findes strafegnet og idømmes almindeligt fængsel, er omfattet af den i § 17, stk. 1, angivne psykiatriske karakteristik. Endvidere savnes der mulighed for overførelse til psykopatfængsel i tilfælde, hvor den psykiske afvigelse først viser sig under strafafsoningen.

Under hensyn hertil foreslås der nu i § 37, stk. 1, optaget en bestemmelse, som giver en almindelig adgang til at overføre personer, der afsoner almindelig fængselsstraf, til psykopatfængsel, når de under afsoningen på grund af psykisk afvigelse viser sig uegnede til ophold i almindeligt fængsel. Dette forslag, der bygger på indstillinger fra fængselsnævnet og straffelovskommissionen, må anses for ubetænkeligt, idet overførelsen ikke medfører nogen ændring af straffetiden.

Det foreslås, at afgørelse om overførelse, ligesom efter den gældende regel i § 17, stk. 2, 2. pkt., træffes af fængselsnævnet.

Til nr. 5.

Efter § 39, stk. 1, skal den, der prøvelslades fra fængsel, have udleveret et såkaldt løsladelsespas. Hensigtsmæssigheden af disse pas er tvivlsom, og spørgsmålet om deres fortsatte anvendelse er for tiden genstand for overvejelse i justitsministeriet. Da reglerne om dette spørgsmål imidlertid efter deres beskaffenhed ikke synes egnede til optagelse i straffeloven, foreslås det, at § 39, stk. 1, ophæves, således at spørgsmålet kan reguleres i anordningerne om straffuldbyrdelse.

Endvidere foreslås § 39, stk. 2, sidste pkt., ophævet, idet denne bestemmelse vil blive overflødiggjort af den foreslåede bestemmelse i § 90, stk. 1 (forslagets nr. 32).

Til nr. 6.

Forslaget til nye bestemmelser i §§ 41-43 om ungdomsfængsel bygger på straffelovskommissionens betænkning af 1959, p. 39 ff, 84 f (kommissionens lovudkast) og 87 ff (bemærkninger til lovudkastet). Forslaget indeholder kun på enkelte punkter realitetsændringer i forhold til de gældende regler.

Til § 41.

Til stk. 1. Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med kommissionsflertallets udkast til § 41, stk. 1. I forhold til de gældende regler foreslås navnlig to ændringer:

1) Det foreslås, at tiltaltes alder på domstidspunktet — og ikke som nu alderen på gerningstidspunktet — skal være afgørende for anvendelsen af ungdomsfængsel. Det er alderen på domstidspunktet, der er af betydning ved vurderingen af, om tiltalte er egnet til behandling i ungdomsfængsel.

2) Der hjemles adgang til, når særlige grunde taler derfor, at dømme personer mellem 21 og 23 år til ungdomsfængsel. Som det fremgår af formuleringen, er bestemmelsen en undtagelsesregel; den tager navnlig sigte på personer, der, uanset at de er fyldt 21 år, i udviklingsmæssig henseende må lige-